

330 ДОДОМУ ЙДУ

Иду домой

Н. Водневский

Т. Спесивцева

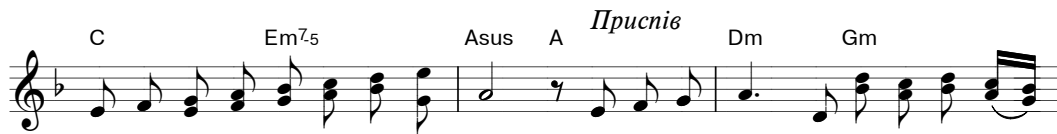
Moderato [Помірно]

1. До_ до_ му йду, зем_ лі сум_но_ї жи_ тель, а по_ руч лю_ бі
2. В пу_ ті стрі_ чав я не_ дру_ гів не_ ма_ ло, їм ру_ ку я з лю_
3. Я знач_но вже на_ бли_зив_ся до ці_ лі, ли_ ши_ лось не_ ба_

се_стри і бра_ти. Зав_жди зі мно_ю люб_лячий Спа_си_тель, у
_бо_в'ю по_да_вав. Як всіх лю_би_ти сил не ви_ста_ча_ло, Гос_
_га_то ще про_йти, і зна_ю: бу_дуть бу_рі, за_ме_ті_лі, під_

ті_ні крил Йо_го – без_пе_ка й мир.
_подь ме_ні то_ді до_по_ма_гав. Зем_ля не рай, да_ле_ко їй до
_йо_ми й спус_ки на мо_їй пу_ті.

ра_ю: тер_ни ко_лю_чі і страш_ний мо_роз. Та в час важ_

_кий лю_бо_в'ю зі_грі_ва_є і у_ті_ша_є люб_лячий Хрис_тос.